

fælde har med at bestille, fordi denne har en mere dygtig Bestyrelse. Den første Deel af vor Forespørgsel har jeg i alt Fald opfattet saaledes, som den høitagtede Indenrigsminister meente, at den kunde opfattes, nemlig at man skulde samle alle de Bestemmelser, som nu ere gjældende med Hensyn til Fattiglovgivningen, i een Samling med dertil sig sluttende Forklaringer. Vel er det saa, at en privat Mand har paataget sig dette meget vidtløftige Arbejde, at samle alle disse Bestemmelser, men, saavidt jeg har sat mig ind i det af ham udgivne meget gode Værk, troer jeg ikke, at der findes een Fattigvæsenacorrespondance, ved hvilken denne Veiledning kan gjøre saavel Fattiglovgivningen som Resolutioner og Rescriptsamlingen, ja, jeg tør næsten sige, juridisk Ugestrift overflødige, idet Bestemmelserne kun paa en Maade ere refererede, uden at de ere fremsatte Ord til andet, som de lyde, men det er jo en bekjendt Sag, at naar man vil værges sig overfor en anden Commune, saa nytter det ikke simpelthen at fremsætte noget af Indholdet af den Bestemmelse, hvorom der handles, men man skal ligefrem støtte sig til Resolutionens, Placatens eller Forordningens Ord, og det kan man ikke, naar man ikke har dette hele overordentlig store Materiale ved Haanden, der tillige indeholder en heel Mængde Bestemmelser af ganske anden Bestaffenhed, som man slet ikke behøver at have. Jeg troer altsaa, at den høitagtede Indenrigsminister vilde gjøre Sogneraadene og Fattigvæsenet i det Hele en overordentlig stor Tjeneste, dersom han kunde bevirke, at man fik en Samling af de nu bestaaende Bestemmelser med en dertil søiet Forklaring. Det skal viligt erkjendes, at det, at foretage en Revision af hele Fattiglovgivningen, er et Arbejde, der skal drøstes overordentlig nøie, man kan gjerne sige vidtløftigt, og der vil altsaa hengaa længere Tid, førend man kan komme til at samle alle de gjældende Bestemmelser i een eller flere Love, afpassede efter vore nuværende Forhold. Imidlertid har den forandrede Stilling, som Præsten er kommen til at indtage med Hensyn til Fattigvæsenet, gjort, at der er enkelte Forandringer, som nødvendigt maae foretages, og jeg vil paavise en eneste, som efter min Betragtning er absolut nødvendig. Vi have jo saamange

forskjellige Maader, hvorpaa Forsørgelsesretten beregnes; vi have med Hensyn til Børn den Bestemmelse, at Fødestedet giver Forsørgelsesret, naar det 18de Aar indtræder, ellers retter Forsørgelsesretten sig efter det Sted, hvor Forældrene ere forsørgelsesberettigede. Denne Regel gjælder med Hensyn til ægte Børn, og dernæst have vi en anden Bestemmelse med Hensyn til uægte Børn, nemlig at de ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen før Fødselen havde fast Ophold, hvis hun havde et saadant; men med Hensyn dertil siger Forordningen af 24de Januar 1844, at, forat et Barn saaledes skal kunne erhverve Forsørgelsesret paa et andet Sted end der, hvor det er født, nemlig der, hvor Moderen Timaanedersdagen før Fødselen havde fast Ophold, skal vedkommende Præst uophødelig gjøre Indberetning til Præsten paa det Sted, hvor Moderen havde dette Ophold. Det er altsaa en Pligt, som rimeligviis, for at denne Bestemmelse ret kan opfyldes, endnu maa paahvile Præsten, uagtet den hele øvrige Fattigforsørgelse er ham uvedkommende, saavidt han ikke ved Valg i Communen har faaet denne overdragen. Jeg troer altsaa, at det er nødvendigt, enten at antyde, at denne Pligt endnu paahviler Præsten, eller ogsaa at føre den over paa dem, der have med det øvrige Fattigvæsen i Communen at gjøre. Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler anførte, at der er Meget af det, som der er antet over, som tildeels ligger under Communens Administration, og der er jo Intet til Hinders for, at et Sogneraad kan slaae ind paa en bedre og — jeg veed ikke, om jeg tør sige — en mere human Forsørgelsesmaade end den nuværende, thi den er vel ikke inhuman, men man maa ikke glemme, at Fattigvæsenet i en Commune ved Siden af at være en Hjertesag, som hvilket man unægtelig først og fremmest er forpligtet til at betragte den, ogsaa er en meget stor Deconomisag, og i den Henseende kan man neppe vente, at det vil blive almindeligt, at dette Forhold vil forbedre sig stort, naar der ikke kommer en Spore fra oven af, jeg mener fornemmelig fra Lovgivningsmagtens Side. Man kan kun beklage, hvorledes det paa enkelte Steder er gaaet til, deels med